

متن توشیح نجم الهدی از گروه پیامبر اعظم (صلی الله علیه وآله وسلم)

الصلاة و السلام علیک یا سیدی یا رسول الله علیک و علی آلک الابرار^۱

إِنْ شَقَّ^۲ بَدْرُ الدُّجَى^۳ فِي الْأَفْقِ^۴ مَعْجِزَةً فَارْتَابَ^۵ فِي الْحَقِّ ذُو شِرْكِ^۶ وَ ذُو لَمَمٍ^۷

وَ كَيْفَ لَمْ تَأْتِكِ^۸ الْأَشْجَارُ طَاعَةً^۹ وَ أَنْتَ فِي الْحَشْرِ ظِلٌّ^{۱۰} اللَّهُ لِلْأُمَّمِ

آيَاتِ مَدْحِكَ فِي الْقُرْآنِ مُنْزَلَةٌ فَأَيْنَ مَدْحُ الْوَرَى^{۱۱} مِنْ قَدْرِكَ السَّنَمِ^{۱۲}

فَإِنْ تَكُنْ قُدْرَةُ الْأَقْلَامِ قَدْ عَجَزَتْ فَمُعْجِزَاتُكَ لَا تُحْصَى^{۱۳} لِذِي قَلَمٍ^{۱۴}

محمّد یا رسول الله یا حبیب الله یا نبی الله یا صفی^{۱۵} الله یا محمّد یا رسول الله

یا أیُّهَا الْمُخْتَارُ^{۱۶} مِنْ خَيْرِ الْوَرَى^{۱۷} خُلُقًا وَ خَلْقًا بِالْكَمَالِ تَوَحَّدَ^{۱۸}

مَاذَا أَقُولُ بِمَدْحِهِ وَ اللَّهُ طَهَّرَ مِنْ سِفَاحِ^{۱۹} الْجَاهِلِيَّةِ أَحْمَدَ

^۱ جمع البار است به معنی نیکوکار.

^۲ شَقَّ: شکافتن.

^۳ الدجی: تاریکی شب.

^۴ الأفق: مترادف کلمع أفق است به معنی ناحیه، کرانه دور دست.

^۵ ارتاب: شک کرد. (از "ریب: شک" گرفته شده است.)

^۶ ذو: صاحب و دارنده. ذو شرک یعنی مشرک.

^۷ لَمَمٌ: گناهان صغیره.

^۸ لم تأتک: به سوی تو نمی آید.

^۹ واو در اینجا حالیه است و باید اینگونه ترجمه شود: درحالی که...

^{۱۰} ظلّ: سایه.

^{۱۱} الوری: جهانیان.

^{۱۲} قدرک السنم: ارزش والای تو.

^{۱۳} لا تحصى: به شمارش نمی آید.

^{۱۴} ذی: صاحب و دارنده. هنگامی "ذو" استفاده می شود که مرفوع باشد اما هنگامی که منصوب باشد "ذا" و هنگامی که مجرور باشد از "ذی" استفاده

می شود.

^{۱۵} صفی: برگزیده.

^{۱۶} المختار: کسی که از بین عده ای انتخاب می شود.

^{۱۷} خیر الوری: بهترین جهانیان.

^{۱۸} توحّد: تنها ماند. بالکمال توحّد: در کمال تک است.

^{۱۹} سفاح: زنا؛ التبه به معنی خونریزی نیز هست که با توجه به کلمه "طهر" و احادیث معنی اول بهتر است. (قال النبی(ص): نُقِلْتُ مِنْ أَصْلَابِ الطَّاهِرِينَ إِلَى أَرْحَامِ

الطَّاهِرَاتِ لَمْ يَمَسَّنِي سِفَاحُ الْجَاهِلِيَّةِ)

لَكَ صَلَوَاتِي وَ سَلَامِي

لَا تُمَانِي^{٢٠} لَا تُحَابِي^{٢١} لَا تُتَوَانِي^{٢٢} لِعِدَاكَ^{٢٣} بِالسَّمَاكِ^{٢٤} وَالصَّلَاحِ^{٢٥} كَالصَّبَاحِ فِي عِلَاكِ^{٢٦}

ذُو رَأْفَةٍ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةً سَمَّاكَ^{٢٧} رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ مُحَمَّدًا

نَادَتْ^{٢٨} بِكَ الرَّسُلُ الْكِرَامِ^{٢٩} فَبَشَّرَتْ وَ مَلَائِكُ الرَّحْمَانِ خَلْفَكَ سُبَّحًا

لَا يُحْصِي فَضْلَكَ نَائِرٌ^{٣٠} أَوْ كَاتِبٌ عَدَدًا وَ لَا الشُّعْرَاءُ يَا غَوْثُ^{٣١} النَّدَا^{٣٢}

مدد یا رسول الله مدد یا حبیب الله

بِكَ يَا غَوْثُ النَّدَا بِكَ يَا نَجْمَ الْهُدَى بِكَ يَا نَوْرَ الْمَدَى^{٣٣} دَوْمًا^{٣٤} نَرْجُو الْإِلَهَ

مدد یا رسول ...

بِكَ يَا نِعْمَ الْحَبِيبِ بِكَ يَا نِعْمَ الطَّيِّبِ بِكَ يَا مَأْوَى^{٣٥} الْغَرِيبِ دَوْمًا نَرْجُو الْإِلَهَ

حمید حسینی زاده hammad68@gmail.com

^{٢٠} منظور این است که دروغ نمی گویی.

^{٢١} از "حوب" به معنی گناه است. لاتحابی: گناه نمی کنی.

^{٢٢} از وَتَى می آید بمعنی سستی و ضعف و خستگی است. لا توانی: سستی نمی کنی.

^{٢٣} عدا: بزرگ منشی منظور است.

^{٢٤} السماح: بخشش.

^{٢٥} الصلاح: شایستگی؛ متضاد فساد است.

^{٢٦} كالصباح في علاك: مانند صبح هستی در والامقامی. شاید منظور غلبه بر تاریکی جاهلیت است.؟؟

^{٢٧} سماك: تو را نامید.

^{٢٨} نادت: صدا زد، ندا داد.

^{٢٩} الرسل الكرام: فرستادگان گرامی. منظور فرشتگان است.

^{٣٠} نائر: نثرگوی و نثر نویس.

^{٣١} غوث: کمک و یاری.

^{٣٢} الندی: صدای بلند. (اصل واژه - نداء - از - ندی - یا رطوبت گرفته شده، عبادت - صوت ندی و رفیع - در باره بانگ و صدای بلند برای اینست که واژه - نداء -

برای صدا بصورت استعاره بکار میرود زیرا کسی که رطوبت و بزاقت دهانش زیاد است و خشک نیست کلامش نیکوست؛ رک: ترجمه و تحقیق الفاظ قرآن، ج ۴

واژه ندا)

^{٣٣} المدی: انتها و پایان.

^{٣٤} دوما: دائما، همیشه.

^{٣٥} مأوی: پناگاه.